



MACIEJÓWKA
ODNOWA W DUCHU ŚWIĘTYM
Cykl: Świat według mężczyzny
2. Abraham
14.11.2010

POZOSTAĆ WIERNYM I UFNYM DO KOŃCA
XXXIII tydzień zwykły Niedziela, rok C

Łk21,5-19

Prośba o owoc: O łaskę wierności i wytrwania przy Bogu pośród prób i cierpienia.

- Jezus przestrzega „wierzących w Boga” przed postawą triumfalizmu, szukaniem zewnętrznej chwały i potwierdzeniami swojej wartości w ludzkich zabezpieczeniach i sukcesach. Nie zewnętrzne oznaki wiary są miarą jej wielkości, ale przyłgnięcie z miłością do Jezusa. Zwrócę uwagę na moje przeżywanie wiary. Wymienię wszystkie ćwiczenia duchowe, które wykonuje na co dzień. Czy mogę powiedzieć, że zbliżają mnie do Jezusa i umacniają moją więź z Nim samym? Czy nie ma w nich rutyny i przyzwyczajenia, które osłabiają moje przywiązanie do Jezusa?
- Jezus przypomina mi, że droga chrześcijańskiego powołania prowadzi przez krzyż niezrozumienia, oskarżeń, odrzucenia, nawet przez najbliższych. Będzie to okazja do składania świadectwa wiary. Przywołam na pamięć sytuacje, w których z powodu mojej wiary w Jezusa byłem wyśmiewany lub niezrozumiany. Jak wtedy się zachowywałem?
- Jezus, zapowiadający próby i doświadczenia na drodze wiary, zapewnia mnie jednocześnie o swojej bliskości i czulej opiece. On pierwszy jest moim niezawodnym obrońcą. Pragnie, abym mu bezgranicznie zaufał. Wytrwałość w wiernym przyłgnięciu do Jezusa ocali moje życie.
- Będę prosił usilnie Jezusa, aby ustrzegł mnie od zwątpienia i zdrady. Dokonam aktu całkowitego zawierzenia siebie, mojej rodziny i wspólnoty Najświętszemu Sercu Jezusa.

W tym tygodniu zapraszamy cię do zapoznania się z historią Abrahama:

Abraham jest wędrowcem, który wyruszył w drogę. Porzuca swój kraj, krewnych, dom. Od czasu do czasu mężczyzna musi zetknąć się z archetypem pielgrzyma, wędrowca i udać się w drogę, by być pełnym wigoru i sił witalnych. Chodzi o trzy wyjścia:

1. Kto chce dotrzeć do swojej prawdziwej istoty musi porzucić wszystkie zależności, a pierwszej kolejności zależności od ojca i matki. Mężczyzna, który musi ojcu udowodnić nieustannie, że jest silny i osiągnie tyle samo, co on, nigdy nie znajdzie swojej drogi. Jeśli syn jest nieustannie nadmiernie związany ze swoją matką, nie odnajdzie swojej męskości, a u kobiet będzie szukał swojej matki.
2. Drugie wyjście to porzucić uczucia z przeszłości, czyli także pozostawienie zranień. Zakłada to także zdjęcie odpowiedzialności za swoje życie z innych ludzi i wzięcie jej na siebie.
3. Ostatnie rozstanie, to nieustanna gotowość do wyjścia ze świata, w którym mężczyzna się zdomowił, urządził, to pozostawienie poczucia sukcesu, dobrej opinii, na którą pracował, czyli to walka o to by nie osiadać na laurach.

Mężczyzna wędrowiec powinien jednak pamiętać by w walce nie stracić czułości i wrażliwości szczególnie w stosunku do swych najbliższych. Trudy, zmagania i walka, do której zmusza mężczyznę los wędrowca, zamieniają jego serce w skałę i najważniejsze dla niego staje się dobre funkcjonowanie na zewnątrz. A takie podejście jest niebezpieczne.

Teksty do medytacji na najbliższy tydzień:

Rdz 11,27-23,20

Pytania do dzielenia na małych grupach:

1. Podziel się swoimi refleksjami i poruszeniami z modlitwy medytacyjnej.
2. Przysłowie mówi, że dzieci są jak strzały wystrzelone z łuku. Jak radzę sobie z pozostawieniem swojego domu rodzinnego?
3. Jaki obraz Boga tworzę w sobie? Czy nie przypisuję mu gęby surowego pana i wymagającego bezwzględności posłuszeństwa?
4. Jak wygląda dziś twoja wyprawa? Skąd wychodzisz i dokąd zmierzasz?

